JUDECĂTORIA
ORHEI
SEDIUL REZINA

Dosar nr. 2-1155/2026 02 noiembrie 2026
(2-26114462-38-2-09092026)

H O T Ă R Â R E

la cererea de chemare în judecată depusă de
Organizația de Creditare Nebancară ”EASY CREDIT” S.R.L.
împotriva
RUSSU MIHAIL
(cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată)
examinînd în baza materialelor anexate la dosar, în procedura cererilor cu valoare redusă,
Instanţa în următoarea componenţă:
Judecătorul *Eugeniu Russ*

Procedura de comunicare a cererii a fost respectată.

A c o n s t a t a t:

CIRCUMSTANȚELE CAUZEI CIVILE:

1.1. La data de 09 septembrie 2026, Organizația de Creditare Nebancară ”EASY CREDIT” S.R.L. (în continuare O.C.N. ”EASY CREDIT” S.R.L.) a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Russu Mihail privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

1.2. În motivarea acțiunii a invocat că, între O.C.N „Easy Credit” S.R.L. (în continuare Creditor) și cet. Russu Mihail (în continuare Debitor) a fost încheiat la data de 06.02.2026 un contract de credit nebancar cu nr. 084178979. Ca urmare a asumării angajamentului O.C.N „Easy Credit” S.R.L. s-a obligat să acorde Debitorului, un credit nebancar în mărime de 14.437,00 lei, iar Debitorul s-a obligat să ramburseze creditul în 12 rate lunare egale a câte 1.203,00 lei lunar, începând cu data de 09.03.2026, Rata lunară, în cazul creditelor oneroase, include o parte din capital, precum și costurile aferente în conformitate cu prevederile contractuale și cu periodicitatea prevăzută în Graficul de Rambursare a creditului nebancar. O.C.N. „Easy Credit” S.R.L. a acordat creditul în termenul și condițiile stabilite în contract, în conformitate cu prevederile Secțiunii 3.01 din contractul de credit, astfel, îndeplinindu-și toate obligațiile asumate față de Debitor cu bună-credință și diligență. Debitorul, în temeiul art.art. 1052, 1054 din Codul Civil al Republicii Moldova, art. 18 din Legea privind contractele de credit pentru consumatori, precum și Secțiunii 3.04, lit. a) din contractul de credit a dispus de dreptul de a revoca contractul de credit în termenul de 14 zile din data semnării. În decursul termenului de 14 zile, din data semnării contractului de credit, debitorul nu a solicitat Creditorului revocarea contractului de credit. După asumarea angajamentelor contractuale, întru executarea contractului Debitorul a achitat 0 rate lunare integral, după care a încetat să-și execute obligațiile contractuale

de achitare a creditului nebancar în termenul și condițiile stabilite și din motive neimputabile Creditorului se eschivează de la onorarea obligațiilor contractuale asumate. Întrucât executarea obligației de către Debitor se face în rate, în temeiul art. 864 alin. (2) din Codul Civil al Republicii Moldova, Creditorul este în drept, să ceară executarea imediată a ratelor neajunse la scadență. Dreptul Creditorului generează obligația corelativă a Debitorului de plată. Or, Creditorul pentru a soluționa amiabil litigiul, prin intermediul angajaților săi, telefonic, iar apoi prin notificare scrisă a somat Debitorul, solicitând achitarea către O.C.N. "Easy Credit" S.R.L. a datoriei restante, informându-l despre consecințele ce vor surveni în cazul neonorării obligațiilor de achitare a datoriei restante, precum și de consecințele survenirii rezoluțiunii unilaterale a contractului, în temeiul art. 864 alin. (2) și (4), coroborat cu art. 1248 și art. 1769 din Codul civil al Republicii Moldova. În detrimentul acțiunilor Creditorului de a aplana litigiul în mod amiabil. Debitorul continuă comportamentul de rea-credință, refuzând în continuare achitarea creditului în condițiile stabilite. Prin inacțiunile sale, Debitorul a încălcat grav prevederile art.art. 1242 alin. (1), 1247 alin. (1), 1763 alin. (1) din Codul Civil al Republicii Moldova, precum și a Secțiunii 3.01, lit. a) din contractul de credit. La fel. acesta a încălcat obligațiile revenite în temeiul art. 10 alin. (1), art. 774, alin. (1), art. 775 alin. (1), art. 858 alin. (2) din Codul Civil al Republicii Moldova. Astfel, O.C.N. „Easy Credit" S.R.L., epuizînd orice cale de soluționare a litigiului amiabil, pretinde încasarea de la Russu Mihail a datoriei restante la credit (rate scadente, dar neachitate), în sumă de 4.292,00 lei, penalitate în sumă de 1.260,00 lei și suma ratelor rămase, dar neachitate în mărime de 9.625,00 lei, în total - 15.177.00 lei.

1.3. Solicită: admiterea cererii spre examinare: emiterea unei hotărâri prin care să se dispună încasarea de la Russu Mihail în beneficiul O.C.N. „Easy Credit" S.R.L. a sumei în mărime de 15.177,00 lei, urmare a neexecutării esențiale (încălcării grave) a obligațiunii corelative ce revine Debitorului, a încasa de la debitor în folosul O.C.N. „Easy Credit" S.R.L. taxa de stat în mărime de 657,04 lei și a încasa de la debitor în folosul O.C.N. „Easy Credit" S.R.L. taxa de timbru în mărime de 200,00 lei.

1.4. Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 09 septembrie 2026, cererea de chemare în judecată depusă de către O.C.N. "EASY CREDIT" S.R.L. împotriva lui Russu Mihail privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, a fost acceptată în procedura scrisă, ca cerere cu valoare redusă, în conformitate cu art.276^2 alin.(1) CPC. Totodată în conformitate cu art. art.2763 alin.(3) CPC, i s-a oferit pârâtului termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată și a înscrisurilor anexate pentru prezentarea referinței și copii de pe înscrisurile necesare. La fel i s-a explicat pârâtului că termenul acordat este de decădere și dacă nu va depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar, iar probele depuse cu omiterea termenului de decădere nu vor fi anexate la materialele cauzei și vor fi restituite părții.

1.5. La data de 10.09.2026 i s-a expediat lui Russu Mihail la adresa pe aplicația VIBER, cît și pe poșta terestră, cererea de chemare în judecată, înscrisurile anexate și copia încheieri din 10.09.2026 (f.d.35-36). Conform avizului de recepție a corespondenței actele respective au fost recepționate de pârâtul Russu Mihail la data de 19.09.2026 (f.d.38). Însă ca urmare a recepționării cererii de chemare în judecată, a înscrisurilor și a copiei încheierii din 10.09.2026, acesta până la emiterea dispozitivului Hotărârii nu a depus nici o referință și niciun înscris pe caz, astfel instanța de judecată a examinat cauza doar în baza materialelor anexate la dosar.

LEGISLAȚIA PERTINENTĂ ȘI APRECIEREA INSTANȚEI:

2. Examinând cererea de chemare în judecată, ținând cont de probatoriul administrat și legislația pertinentă, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial cererea de chemare în judecată respectivă, din următoarele considerente.

1. În temeiul art. 33 Cod de procedură civilă, (1) *Instanțele judecătorești judecă toate cauzele civile cu participarea persoanelor fizice, persoanelor juridice și autorităților publice privind apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime încălcate sau contestate, cauze pentru care legea nu prevede competența altor organe. (2) Instanțele judecătorești judecă cauzele cu participarea organizațiilor și cetățenilor din Republica Moldova, a cetățenilor străini, apatrizilor, organizațiilor străine, organizațiilor cu capital străin, organizațiilor internaționale dacă prin lege sau prin tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte nu este stabilită competența instanțelor judecătorești străine sau a altor organe*.

2. Conform art. 33^1 Cod de procedură civilă, *Judecătoriile examinează și soluționează în fond toate pricinile/cauzele civile, dacă legea nu prevede altfel*.

3. Conform prevederilor art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime*.

4. În conformitate cu prevederile art. 276^2 alin. (1) - (3) Cod de procedură civilă, *dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă. Procedura reglementată de prezentul capitol nu se aplică în materie fiscală, vamală sau în cazul răspunderii pentru prejudiciul cauzat de o autoritate publică ori de o persoană cu funcție de răspundere și al răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilegale ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată, precum și în cazul litigiilor cu privire la drepturile nepatrimoniale. Dispozițiile prezentului cod privind procedura contencioasă se aplică la examinarea cererilor cu valoare redusă în măsura în care dispozițiile prezentului capitol nu prevăd altfel.*

5. Potrivit dispozițiilor art. 276^3 alin. (1) Cod de procedură civilă, *Procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă*.

6. Potrivit dispozițiilor art. 276^4 alin. (1) - (3) Cod de procedură civilă, *Instanța soluționează cauza și adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanței judecătorești și se comunică participanților la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor*.

7. Conform art. 130 Cod de procedură civilă, *instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele. Proba*

este declarată ca fiind veridică dacă instanța constată prin cercetare și comparare cu alte probe că datele pe care le conține corespund realității.

8. În conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel*.

9. Potrivit art.119 alin.(1) Cod de procedură civilă, *probele se adună și se prezintă de către părți și de alți participanți la proces*.

10. În conformitate cu art. 121 Cod de procedură civilă, *instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.*

11. Conform prevederilor art. 240 alin. (1 și 3) Cod de procedură civilă, *La deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.*

1. La data de 06 februarie 2026 între O.C.N. ”EASY CREDIT” S.R.L. în calitate de creditor și Russu Mihail , în calitate de debitor a fost încheiat contractul privind prestarea serviciilor financiare de consum (serviciu de creditare) la distanță nr.084178979 (f.d.10-13).

2. În acest sens, O.C.N. ”EASY CREDIT” S.R.L., și-a asumat angajamentul să acorde debitorului un credit în sumă de 14437 lei (pct.3.01), fără dobândă (pct.3.02 lit.a) și comisioane de administrare (pct.3.02 lit.b) (f.d. 10-13).

3. Potrivit graficului de rambursare, Russu Mihail avea obligația de a restitui creditul în 12 rate lunare egale, fiecare în cuantum de 1203 lei, cu excepția ultimei rate, care urma să fie achitată în sumă de 1 204,00 lei (f.d. 14).

4. Suma creditului contractat de pârât nu a fost transferată în contul acestuia, ci în contul ÎM „Moldcell” SA, comerciantul de la care Russu Mihail a procurat bunuri (f.d. 19, 22-23).

5. Modalitatea de debursare a creditului a fost prevăzută expres la clauza 3.01 lit.b) din contract, potrivit căreia creditul se trage (eliberează) integral, într-o singură tranșă, prin transferul sumei creditului, la contul comerciantului, pentru stingerea unor obligații financiare ale acestuia în scopul achiziționării unor bunuri/servicii.

6. Urmarea neexecutării în termen a obligațiilor contractuale asumate și a acumulării restanțelor la plata ratelor prevăzute de contract, la data de 12 mai 2026, OCN „Easy Credit” SRL a somat debitorul Russu Mihail cu privire la existența datoriei restante și necesitatea stingerii acesteia (f.d. 28,29).

7. Deoarece somațiile transmise au fost recepționate de către pârât, iar acesta nu a efectuat nicio plată în vederea stingerii obligațiilor restante, OCN „Easy Credit” SRL a înaintat la data de 09 septembrie 2026 prezenta cerere de chemare în judecată către Russu Mihail (f.d. 6-8).

8. Potrivit certificatului privind achitările și datoria cet. Russu Mihail aferent contractului de credit nr.084178979, rezultă că pârâtul înregistrează o datorie totală de 15177,00 lei, compusă din rate scadente neachitate în cuantum de 4292,00 lei, suma ratelor rămase neachitate în cuantum de 9 625,00 lei și penalitate în mărime de 1260,00 lei (f.d.9).

9. Potrivit pct.4.01 din contract, încălcare gravă admisă de debitor se va considera neexecutarea de către acesta a obligației de restituire integral și la termen a ratei lunare. Iar potrivit pct.4.02, creditorul este în drept, după expirarea termenului de 30 zile de neexecutare

continuă să inițieze procedurile judiciare interne cu privire la executarea (colectarea) silită a datoriei (f.d.12).

1. Prin urmare, referitor la solicitarea reclamantului O.C.N. ”EASY CREDIT” S.R.L., privind încasarea sumei restante din credit în mărime de 13917 lei compusă din rate scadente neachitate în cuantum de 4292,00 lei, suma ratelor rămase neachitate în cuantum de 9 625,00 lei, instanța de judecată o consideră întemeiată, urmând a fi admisă, din următoarele considerente.

2. Conform art.9 alin.(1) Codul civil, *drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile. Alin.(2) Drepturile și obligațiile civile apar: a) din contracte și din alte acte juridice.*

3. Conform art.15 alin.(1) Codul civil, *apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.*

4. Prin natura sa, raportul juridic obligațional este menit să producă efecte juridice. Efectul general al oricărei obligații este de a da creditorului dreptul de a obține de la debitor îndeplinirea exactă a prestației la care s-a obligat. Dar, pentru ca o obligație să poată fi executată, mai întâi de toate, este necesar ca aceasta să existe. Obligațiile se consideră executate în mod corespunzător, dacă sunt respectate toate condițiile prevăzute în actul din care au luat naștere, precum ar fi cele privitoare la obiectul, subiectele, locul, timpul și modul de executare.

5. Potrivit art. 774 alin. (1) Cod civil, *în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.*

6. Articolul 776 Cod civil prevede că, *obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.*

7. Conform art. 858 aliniatele (1) și (2) Cod civil, *temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.*

8. Potrivit art. 1763 Cod civil, alin.(1)-(3) Cod civil, *prin contractul de credit, o bancă sau o organizație de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziția unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiția rambursării ei, a plății dobânzii și a altor plăți aferente, sau își asumă orice alt angajament de a achiziționa o creanță sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanții. Contractul de credit se încheie în scris.*

9. Față de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esența contractului de credit nu reiese contrariul.

10. În conformitate cu prevederile art.1242 alin. (1), (2) Cod civil, *prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date. Contractul de împrumut este gratuit dacă legea sau contractul nu prevede altfel.*

11. Potrivit art.1247 alin.(1) Cod civil, *împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul și în modul stabilit în contract.*

12. Raportând prevederile legale menționate *supra* la speța dată și, având în vedere neonorarea obligaţiilor pecuniare de către Russu Mihail în calitate de debitor, conform contractului nr. 084178979 din 06.02.2026, prin prisma normelor legale precitate corelate cu dispoziţiile

contractuale, instanța de judecată concluzionează că cerința referitor la încasarea din contul pârâtului a sumei de 13917,00 lei, este întemeiată.

1. În continuare, instanța de judecată consideră neîntemeiată cerința reclamantei privind încasarea penalității în sumă de 1260 lei.

2. În conformitate cu prevederile art.947 alin.(1) și (3) Cod civil, *clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligației garantate prin clauza penală sau a părții neexecutate, inclusiv sub forma unei dobânzi de întârziere.*

3. Potrivit art.3 Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr.202 din 12.07.2013, *costul total al creditului pentru consumatori – toate costurile, inclusiv dobînda, comisioanele, taxele şi orice alt tip de costuri pe care trebuie să le suporte consumatorul în legătură cu contractul de credit şi care sînt cunoscute de creditor, cu excepţia taxelor notariale; costurile pentru serviciile accesorii aferente contractului de credit, în special valoarea medie a primelor de asigurare, sînt incluse în cazul în care obţinerea creditului sau obţinerea acestuia potrivit clauzelor şi condiţiilor prezentate este condiţionată de încheierea unui contract de servicii.*

4. Potrivit clauzei contractuale stabilite la pct.3.03 lit.b) din contract, în cazul în care debitorul nu-și va executa integral și în termen obligația de achitare către creditor a ratei lunare, partea aflată în întârziere va achita celeilalte părți, pe lângă obligațiile de bază și o penalitate în mărime de 20 lei pentru fiecare zi de întârziere. Penalitatea urmează a fi achitată imediat de către partea aflată în întârziere.

5. Potrivit pct.5.03 lit.c) din contract, clauza cu privire la penalitate va rămâne valabilă și după expirarea termenului contractului în cazul în care neexecutarea obligațiilor debitorului va continua, inclusiv în cadrul procedurii de executare silită.

6. Potrivit pct.3.04 lit.e) din contract, în cazul rambursării anticipate, parțiale sau integrale a creditului, creditorul este îndreptățit la o compensație rezonabilă și justificată în mod obiectiv pentru eventualele costuri legate direct de rambursarea anticipată a creditului. Mărimea compensației este de: 1% din valoarea creditului rambursat anticipat dacă perioada de timp dintre rambursarea anticipată și rezilierea convenită a contractului de credit este mai mare de un an: 0,5 % din valoarea creditului rambursat anticipat, dacă perioada de timp dintre rambursarea anticipată și data convenită pentru rezilierea contractului de credit nu este mai mare de un an.

7. Instanța de judecată reține că în conformitate cu prevederile art. 329 alin. (1) și (2) Cod civil *în contractele cu consumatorii sunt nule clauzele abuzive, precum şi clauzele prin care se derogă de la dispoziţiile legale de la care este interzis a se deroga în detrimentul consumatorului (nulitatea de protecție). Nulitatea de protecție operează doar în măsura în care avantajează consumatorul.*

8. Potrivit art. 1069 alin. (4) Cod civil *în contractul dintre un profesionist şi un consumator se prezumă că: a) clauzele au fost propuse de către profesionist; b) clauzele nu au fost negociate individual; c) clauzele elaborate de către un intermediar sau un alt terţ au fost propuse de către profesionist.*

9. Conform art. 1071 Cod civil *persoana care prezintă clauze care nu au fost negociate individual este obligată să se asigure că ele sînt elaborate şi comunicate într-un limbaj clar şi inteligibil, precum şi să fie lizibile. Această cerință este aplicabilă textului în întregime, inclusiv notelor de subsol, trimiterilor la alte texte sau specificațiilor de orice natură. Într-un contract*

dintre un profesionist și un consumator, clauza propusă de profesionist cu încălcarea obligației de transparență impuse prin dispozițiile alin. (1) poate fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei.

10. Art. 1072 alin. (1) Cod civil stabilește că, *într-un contract dintre un profesionist și un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist și dezavantajează considerabil, contrar bunei-credințe, consumatorul.*

11. Conform art. 1075 Cod civil: *(1) la evaluarea caracterului abuziv al unei clauze contractuale în sensul art. 1072 alin. (1), art. 1073 și art. 1074 se va ține cont de: a) respectarea obligației de transparență prevăzută la art. 1071 Cod civil; b) natura obiectului contractului; c) circumstanțele determinante în cadrul încheierii contractului; d) celelalte clauze contractuale; e) clauzele cuprinse în orice alt contract de care depinde contractul. (2) Evaluarea caracterului abuziv al clauzelor nu poate să se refere la obiectul contractului și nici la caracterul adecvat al prețului sau al remunerației, pe de o parte, față de bunurile, lucrările sau serviciile furnizate în schimbul acestora, pe de altă parte, în cazul în care s-a respectat obligația de transparență, prevăzută la art. 1071 Cod civil. Obiectul contractului și raportul dintre preț și calitate pot fi luate în considerare la evaluarea caracterului abuziv al celorlalte clauze contractuale. (3) În cazul contractelor de asigurări, clauzele care definesc sau care delimitează în mod clar riscul asigurat și limitele răspunderii asigurătorului nu se supun evaluării în măsura în care aceste restricții sânt luate în considerare la calcularea primei plătite de către consumator. Cu toate acestea, clauzele privitoare la procedura care trebuie urmată de fiecare dintre părți după producerea cazului asigurat sânt supuse evaluării caracterului abuziv.*

12. La fel, art.3 din Directiva 93/13 CEE prevede că: „*O clauză contractuală, nefiind negociată în mod individual cu consumatorul, este abuzivă, în cazul în care creează, contrar cerințelor de bună-credință, prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract, în detrimentul consumatorului, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract. Se consideră întotdeauna că o clauză nu a fost negociată individual, atunci când a fost inclusă de către comerciant în prealabil și, din acest motiv, consumatorul nu a avut posibilitatea de a influența conținutul ei*".

13. În corespundere cu dispozițiile art. 1076 Cod civil: (*1) clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută. (2) Această nulitate de protecție operează doar în măsura în care anularea clauzei avantajează partea care nu a propus clauza abuzivă. (3) În cazul în care partea care nu a propus clauza abuzivă este un consumator, instanța de judecată este obligată să invoce nulitatea din oficiu. (4) Dacă contractul poate fi, în mod rezonabil, menținut fără clauza abuzivă, celelalte clauze rămân valabile.*

14. Conform art. 1077 alin. (1) pct. 6) Cod Civil, (*1) Sunt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual și au ca obiect sau efect: solicitarea de la consumatorul care nu și-a executat obligația fără justificare a unei penalități disproporționate în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligațiilor contractuale.*

15. Conform art.1078 alin.(1) Cod civil, *sînt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual în contractele încheiate cu consumatorii și care au ca obiect sau efect: a) stabilirea, cu privire la toate litigiile născute din asemenea contract, a competenței jurisdicționale excepționale a instanței de la locul unde profesionistul își are sediul. Această dispoziție nu se aplică dacă instanța aleasă este, totodată, cea de la locul unde consumatorul își are domiciliul; b) stabilirea unui termen de preaviz al declarației de rezoluțiune a profesionistului mai scurt decît termenul impus consumatorului; c) excluderea sau limitarea drepturilor consumatorului în ceea ce ține de protecția datelor cu caracter personal sau a vieții*

private; d) excluderea sau limitarea exercitării de către consumator a excepțiilor ori a limitelor legale ale drepturilor de autor care aparțin profesionistului, inclusiv cea de a face o copie privată de pe operă; e) acordarea dreptului profesionistului, în cazul în care obiectul comenzii nu este disponibil, să furnizeze un echivalent fără a informa în mod expres consumatorul de această posibilitate și de faptul că profesionistul trebuie să suporte cheltuielile de returnare a ceea ce consumatorul a primit în temeiul contractului, în cazul în care consumatorul își exercită dreptul de a respinge prestația; f) acordarea dreptului profesionistului să-și rezerve un termen exagerat de lung sau nemenționat în mod corespunzător pentru a accepta sau a refuza o ofertă; g) acordarea dreptului profesionistului să-și rezerve un termen exagerat de lung sau nemenționat în mod corespunzător pentru a-și executa obligațiile care îi revin în temeiul contractului; h) solicitarea de la consumator a plății în avans excesive sau a garanțiilor excesive de executare a obligațiilor care îi revin. Această dispoziție nu se aplică contractelor din domeniul serviciilor financiare; i) împiedicarea în mod nejustificat a consumatorului să obțină livrări sau reparații din surse terțe adecvate; j) legarea în mod nejustificat a contractului cu un alt contract cu profesionistul sau cu un terț într-un mod la care consumatorul nu se poate aștepta în mod rezonabil; k) impunerea unei sarcini excesive asupra consumatorului în cazul în care consumatorul declară rezoluțiunea unui contract pe termen nedeterminat; l) prelungirea cu mai mult de 1 an a termenului inițial sau a termenelor de reînnoire a contractului pentru furnizarea continuă de bunuri, lucrări sau servicii, cu excepția cazului în care consumatorul dispune de un drept la rezoluțiune în orice moment, printr-un preaviz de maximum 30 de zile; m) acordarea posibilității profesionistului de a interzice sau a limita transferul drepturilor aferente garanției cu ocazia înstrăinării bunului de către consumator în folosul terților; n) condiționarea de către profesionist a prestării serviciului cu un anumit tip de mijloc de măsurare, deși mijlocul de măsurare utilizat de consumator este legal; o) excluderea sau limitarea dreptului consumatorului de a recurge la rezoluțiune în cazul în care profesionistul a modificat unilateral clauzele contractuale în condițiile prevăzute la art.1077 alin.(1) pct.10); p) exonerarea profesionistului de obligația, dacă este prevăzută de lege, de a soma consumatorul sau de a-i stabili un termen pentru executarea obligațiilor contractuale.

16. Potrivit art.1 din Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr.202 din 12 iulie 2013 (în vigoare la data încheierii contractului), *scopul prezentei legi este dezvoltarea cadrului legal necesar pentru asigurarea protecției intereselor economice ale consumatorilor prin crearea de condiții echitabile pentru obținerea creditelor de consum, precum și prin stabilirea unor norme de comportament responsabil al creditorilor în acordarea creditelor pentru consumatori.*

17. Potrivit art.2 alin.(1) și alin.(2) lit.c) din Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr.202 din 12 iulie 2013 (în vigoare la data încheierii contractului), *1) Domeniul de reglementare al prezentei legi sînt contractele de credit pentru consumatori. (2) Prezenta lege nu se aplică următoarelor tipuri de contracte: contracte de credit în baza cărora creditul este acordat fără dobîndă și fără alte costuri.*

18. Articolul 3 din Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr.202 din 12.07.2013, în sensul prezentei legi, *noțiunile utilizate au următoarele semnificații: costul total al creditului pentru consumatori – toate costurile, inclusiv dobînda, comisioanele, taxele și orice alt tip de costuri pe care trebuie să le suporte consumatorul în legătură cu contractul de credit și care sînt cunoscute de creditor, cu excepția taxelor notariale; costurile pentru serviciile accesorii aferente contractului de credit, în special valoarea medie a primelor de asigurare, sînt incluse în cazul în care obținerea creditului sau obținerea acestuia potrivit clauzelor și*

condiţiilor prezentate este condiţionată de încheierea unui contract de servicii; consumator – cu sensul definit la art.1 din Legea nr.105/2003 privind protecţia consumatorilor; contract de credit pentru consumatori – contract prin care un creditor acordă sau se angajează să acorde unui consumator un credit sub forma de amînare la plată, împrumut sau alte facilităţi similare, cu excepţia contractului pentru prestarea de servicii în mod continuu sau pentru furnizarea de bunuri de acelaşi fel, atunci cînd consumatorul plăteşte pentru acestea în rate, pe toată durata furnizării lor.

19. Potrivit art.5 alin.(1) din Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr.202 din 12.07.2013, *Creditorul şi, dacă este cazul, intermediarul de credit furnizează consumatorului, în baza clauzelor şi a condiţiilor de creditare oferite de către creditor, precum şi, după caz, a preferinţelor exprimate şi a informaţiilor furnizate de către consumator, informaţiile necesare care să îi permită consumatorului să compare mai multe oferte pentru a putea lua o decizie informată cu privire la eventuala încheiere a unui contract de credit.*

20. Potrivit art.15^1 alin.(1) Legea nr.202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori, *se interzice: a) aplicarea ratei dobânzii de credit anuale specificate în contractul de credit – în cazul în care aceasta depăşeşte 50%, iar toate celelalte plăţi aferente (comisioanele, taxele, penalităţile şi orice alt tip de plăţi), cu excepţia dobânzii, pe o zi de credit depăşesc 0,04% din valoarea totală a creditului (valoarea finanţată, în cazul contractului de leasing financiar) pentru termenul de utilizare efectivă a creditului de către consumator.*

21. Conform alineatului 4 al art.15^1 din Legea nr.202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori statuează că, *în cazul încălcării prevederilor alin.(1) sau (3), creditorul are dreptul să solicite doar restituirea sumei iniţiale debursate conform contractului de credit acordat, fără revendicarea altor plăţi prevăzute în contract, inclusiv dobânda, comisioanele, taxele, penalităţile şi orice alt tip de plăţi. Prevederile prezentului alineat se aplică faţă de creditor pe durata termenului contractului de credit până la încetarea acestuia sau până la declararea creditului drept scadent, precum şi 3 ani după aceasta, inclusiv faţă de persoana terţă, în cazul în care creditorul a transmis unei persoane terţe dreptul de încasare a creanţelor aferente contractului de credit acordat.*

22. Instanța de judecată reține că, la caz contractul privind prestarea serviciilor financiare de consum (serviciul de creditare) la distanță nr.084178979, încheiat între OCN „Easy Credit” SRL și Russu Mihail , care constituie obiectul prezentului litigiu, a fost încheiat la data de 06.02.2026 și prevede acordarea creditului cu costuri, fiindu-i aplicabile prevederile Legii nr.202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori.

23. Astfel, pe lângă încasarea datoriei restante aferente creditului, inclusiv a sumelor ratelor rămase neachitate, în cuantum total de 13917, 00 lei, reclamantul a solicitat și încasarea penalității de întârziere în mărime de 1260,00 lei, calculată în temeiul pct.3.03 lit.b) din contract.

24. Raportând valoarea creditului de 14437,00 lei la limita imperativă prevăzută de art.15^1 alin.(1) lit.a) din Legea nr.202 privind contractele de credit pentru consumatori, totalul comisioanelor, taxelor, penalităților și al oricăror alte plăți, cu excepția dobânzii, nu poate depăși suma de 5,77 lei pentru fiecare zi de creditare, respectiv 0,04% din valoarea creditului (14437,00 lei x 0,04% = 5,77 lei/zi).

25. Reclamantul a calculat o penalitate în cuantum de 1260,00 lei pentru 63 de zile, ceea ce echivalează cu o penalitate zilnică în mărime de 20 lei. Prin urmare, cuantumul plăților percepute depășește plafonul maxim de 5,77 lei pe zi permis de dispozițiile legale aplicabile.

26. Totodată instanța de judecată ține să menționeze că, deși contractul prevede formal o rată a dobânzii de 0,00%, precum și lipsa unor comisioane de administrare, aceasta nu este suficientă

pentru a concluziona că împrumutul a fost acordat fără costuri. Din conținutul contractului rezultă existența unor obligații pecuniare suplimentare în sarcina consumatorului, distincte de obligația de restituire a sumei împrumutate, respectiv clauza privind plata unei penalități fixe de 20 lei pentru fiecare zi de întârziere în executarea obligațiilor contractuale. Or, noțiunea de „alte costuri", utilizată de legiuitor în art. 2 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 202/2013, urmează a fi interpretată în sens larg, având în vedere scopul legii de protecție a consumatorului și de asigurare a transparenței costurilor aferente contractelor de credit. Prin urmare, existența unor obligații financiare suplimentare asumate de consumator în legătură cu executarea contractului exclude posibilitatea calificării acestuia drept un contract de credit acordat fără costuri.

27. Astfel, analizând în mod coroborat clauzele contractuale prevăzute la pct. 3.03 lit. b) și pct. 3.04 lit. e), instanța de judecată constată că mecanismul contractual instituit de părți conduce la perceperea unor obligații bănești suplimentare care, prin efectele lor cumulative, depășesc plafonul maxim imperativ prevăzut de art. 15^1 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori.

28. În acest context, instanța reține că dispozițiile art. 15^1 din Legea nr. 202/2013 au caracter imperativ, fiind instituite în scopul protejării consumatorului împotriva asumării unor sarcini financiare excesive și al prevenirii introducerii în contractele de credit a unor clauze care ar permite creditorului să obțină beneficii patrimoniale peste limitele expres stabilite de legiuitor. Aceste norme nu pot fi înlăturate prin voința părților și prevalează asupra oricăror stipulații contractuale contrare. Or, chiar dacă fiecare dintre clauzele menționate este analizată în mod individual, acestea reprezintă componente ale aceluiași mecanism contractual de sancționare a neexecutării obligațiilor de către consumator și produc efecte juridice concomitente. Prin urmare, legalitatea acestora nu poate fi examinată izolat, ci numai prin raportare la efectul lor economic cumulat asupra obligațiilor asumate de consumator.

29. În măsura în care aplicarea concomitentă a acestor clauze determină depășirea plafonului maxim al plăților admise de lege, rezultă că respectivele prevederi contractuale contravin dispozițiilor imperative ale art. 15^1 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 202/2013, fiind incompatibile cu regimul juridic instituit de legiuitor pentru protecția consumatorilor.

30. În consecință, devine incidentă sancțiunea expres prevăzută de art. 15^1 alin. (4) din aceeași lege, care limitează dreptul creditorului de a pretinde alte sume decât valoarea creditului efectiv acordat consumatorului. Norma legală are caracter imperativ și instituie o consecință directă a nerespectării plafonului legal al plăților aferente creditului, respectiv decăderea creditorului din dreptul de a solicita plata costurilor suplimentare prevăzute contractual.

31. Prin urmare, aplicând principiul echității și al bunei-credințe în executarea obligațiilor contractuale, orice pretindere a creditorului care depășește strict cadrul normativ în vederea protejării consumatorului reprezintă o încălcare a drepturilor celui din urmă și nu poate fi admisă.

32. Reieșind din cele constatate, instanța consideră necesar de a respinge pretenția reclamantului privind încasarea sumei de 1260,00 lei cu titlu de penalitate, ca fiind neîntemeiat.

1. În conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.*

2. Potrivit art.83 alin.(1) din Codul de procedură civilă, *taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.*

3. Conform art. 84 Cod de procedură civilă, (*1)Taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, pentru intentarea unui proces judiciar civil sau de contencios administrativ atât în primă instanță, cât și în căile de atac, în temeiul legii. (2) Taxa de timbru se achită în contul instanțelor de judecată și se gestionează în conformitate cu art.43 din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr.181/2014. (3) Cuantumul taxei de timbru este determinat în mărime fixă conform Legii taxei de stat nr.213/2023. (4) Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie, cu excepția cazurilor prevăzute de Legea taxei de stat nr. 213/2023.*

4. Conform art.2 a Legii taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023, (*1) Taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice și juridice pentru intentarea unui proces judiciar civil, de contencios administrativ, precum și pentru fiecare contestație împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenționale atât în primă instanță, cât și în căile de atac. (2) Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie, cu excepția cazurilor prevăzute de prezenta lege. (3) Prin derogare de la alin. (1), nu se percepe taxă de timbru de la autoritățile și instituțiile publice în acțiunile care au ca obiect încasarea unor sume de bani la bugetul public național. (4) Taxa de timbru constituie 200 de lei.*

5. Conform Anexei nr. 1 a Legii taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023, pct. 1.1. subpct. 1.1.2. Pentru cererile de chemare în judecată privind litigiile cu caracter patrimonial, pentru cererile de contestare a unui titlu executoriu sau a unui alt document prin care încasarea se produce în mod incontestabil: dacă valoarea acțiunii este de 5001 lei-50000 lei, taxa de stat constituie 250 lei + 4% din valoarea acțiunii care depășește 5001 lei.

6. Cu referire la cerința reclamantului de încasare de la pârât a cheltuielilor de judecată suportate, judecătorul reține că la materialele cauzei se identifică bonuri de plată a taxei de stat și taxei de timbru.

7. Potrivit Ordinului de plată nr. 31404 din 17.08.2026 (f.d.5), reclamanta a achitat taxa de stat în mărime de 657,04 lei, iar potrivit Ordinului de plată nr. 31540 din 17.08.2026 (f.d.4), reclamantul a achitat taxa de timbru în mărime de 200 lei.

8. În conformitate cu art. 94, alin. (1) din Codul de procedură civilă, *instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.*

9. Astfel, având în vedere că acțiunea reclamantului de încasare a datoriei din contul pârâtului a fost admisă parțial, instanța va admite parțial și încasarea cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat și a taxei de timbru, proporțional cu partea din acțiune admisă, în rest cerința urmează a fi respinsă.

8. În conformitate cu prevederile art.art. 82, 94, 236-241, 276^2 -276^4 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite parțial cererea cu valoare redusă înaintată de Organizația de Creditare Nebancară ”EASY CREDIT” S.R.L. împotriva pârâtului RUSSU MIHAIL, privind încasarea datoriei şi cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la RUSSU MIHAIL, *****, în beneficiul Organizației de Creditare Nebancară ”EASY CREDIT” S.R.L. cu sediul în mun. Chișinău, str. Teghina 49/4, IBAN MD31VI225100000265563MDL, c.f. 1005600043669, c.b.VICBMD2X416, BC „Victoriabank”: - în baza contractului de credit nebancar nr.084178978 din 06.02.2026, datoria

la corpul împrumutului în sumă de 13917 (treisprezece mii nouă sute șaptesprezece) lei și cheltuielile de judecată pentru: taxa de timbru - 200 (două sute) lei și pentru taxa de stat – 606,64 (șase sute șase, 64) lei.

În rest cererea de chemare în judecată se respinge ca fiind neîntemeiată.

Se explică dreptul părţilor şi participanţilor la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de apel, în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, la Curtea de Apel Nord prin intermediul Judecătoriei Orhei (sediul Rezina).

Judecător **/semnătura/** **Eugeniu Russ**

Copia corespunde originalului,
Judecător **Eugeniu Russ**